

Birgar Johannessen

TAÐ ER ÁHUGIN SUM DRÍVUR VERKIÐ

Nú letur hann almenningin sleppa at síggja alt, hann hevur savnað, og sum er við til at gera Havn til tað, hon er í dag

ÁKI BERTHOLDSEN

– Eg havi altíð samlað upp á alt møguligt.

Tað sigur havnarmaðurin, Birgar Johannessen.

Men fyri 15-20 árum síðani birtist tankin um at gera eitt býarsavn við lutum av øllum handa slagi. Men treytin var, at allir lutirnir skuldu hava eitt til felags, og tað var, at teir skulu hava eitthvørt samband við Havnina.

Alt, hann hevur savnað saman hesi nógvu árini, hevur hann goymt undir sengrum og sofum, úti undir væðingini, og hvar pláss annars hevur verið, og teir skuldu vera bulurin í ætlaða býarsavninum.

Letur upp

Síðani hevur Birgar Johannessen arbeitt við ætlanini og nú um vikuskiftið er tað komið hartil, at Býarsavnið letur upp.

Og tað verður í Niels Finsensgøtu 38, har vaksín havnarfólk minnst,

at Tórs Cafeteria var fyrr.

Birgar Johannessen sigur, at tað hevur eydnast honum at savnað góðar 200 lutir, sum allir hava tilknýti til Havnina, og sum allir eru við til at mynda Havnina og gera hana til tað, hon er í dag.

– Allir lutirnir hava eina søgu at siga um Havnina, sigur hann.

Hann ásannar, at tað hevur verið eitt baks – og ikki heilt ókeypis heldur, men hann sigur eisini, at vinir og skyldfólk hava verið ófør at rætta eina hond, bæði

hondverkarar, sniðgevarar, og øll møgulig onnur eisini.

– Tað er áhugin, sum drívur verkið, og við dyggari hjálp og stuðuli, eisini frá privatum fyrirkum, er Býarsavnið nú veruleiki, staðfestir hann.

– Vit kunnu sjálvsagt iðra okkum um, at savnið ikki er komið fyri eini øld síðani, tí tað er uttan iva nógv farið fyri skeytið, sum tað kundi verið forvitnisligt at havt á einum savni, sum hesum. Men so kunnu vit ístaðin fegnast

um, at tað er komið nú, so at tað kann bjargast, sum enn er til, sigur Birgar Johannessen.

Vekir nógv minni

Birgar Johannessen heldur, at hetta er eitt savn, sum óivað fer at vekja mong minni hjá tilkomnum havnarfólki. Men hann leggur eisini dent á, at tað eru ikki bara gamlir fornleivdir, sum eru at síggja á savninum.

– Eisini tað, sum er nýtt í dag, verður einaferð gamalt, so eg leggi

